

We kwamen aan bij een checkpoint langs de noordelijke stadsgrens.

Er stonden drie agenten. Ik overwoog te gaan schreeuwen, maar hield me in.

Straks zat ik ineens midden in een vuurgevecht.

En wie zei dat die agenten mij te hulp zouden schieten?

Het belang van de clan of de familie gaat hier boven alles.

Toen we de stad eenmaal achter ons hadden gelaten, drong het eindelijk tot me door.

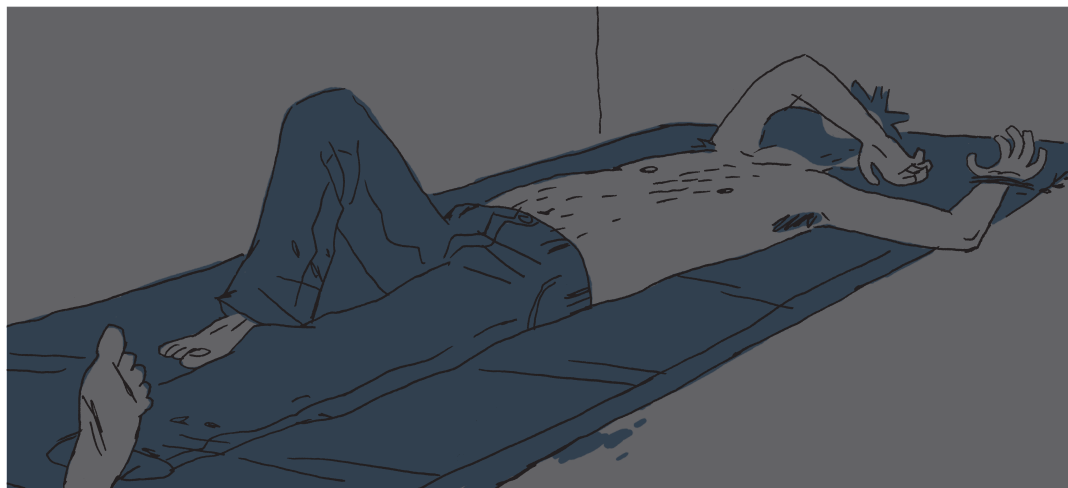

Mijn ontvoerders wisten niets van een gevulde kluis.

Het was ze helemaal niet om het geld te doen.

Ze waren speciaal voor mij gekomen!

Ik was ontvoerd.

Het is vandaag 15 juli,
maandag 15 juli.

Nee, gisteren was het maandag, van-
daag is het dinsdag, dinsdag 15 juli.

Ik moet me
niet in de datum
gaan vergissen!

Vanmorgen heb ik geluiden gehoord.
Er werd druk gepraat in de woonkamer.

's Middags word ik meegevoerd
naar de keuken. Het is de eerste
keer dat ik deze ruimte betreed.

Ik moet gaan zitten, Thénardier
neemt een foto.

Ze geven me
een overhemd.

Kiki!

Ze overleggen even en brengen me
dan weer terug naar mijn kamer.

Afgaand op de geluiden om me heen probeer ik me een voorstelling te maken van de bezigheden van de mensen die hier wonen of op bezoek komen.

Vanochtend heb ik die lange nog gehoord. Ik denk dat hij met Thénardier naar buiten is gegaan.

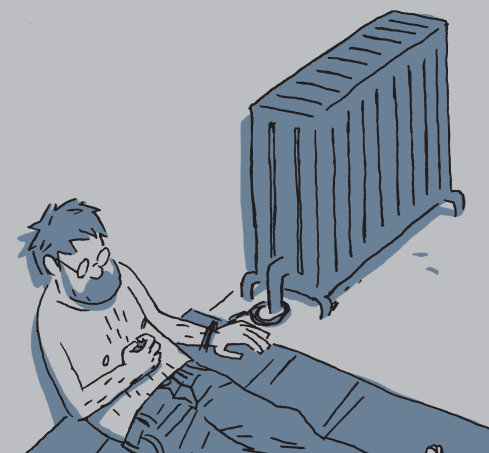
Ik heb geen enkel contact met de buitenwereld, geen idee of er schot zit in mijn situatie.

Er is een foto gemaakt en ze hebben twee telefoonnummers.

Maar het lijkt er niet op dat er iemand naar mij op zoek is.

Ik moet hier zelf weg zien te komen.

De deur openbreken...

de gang door...

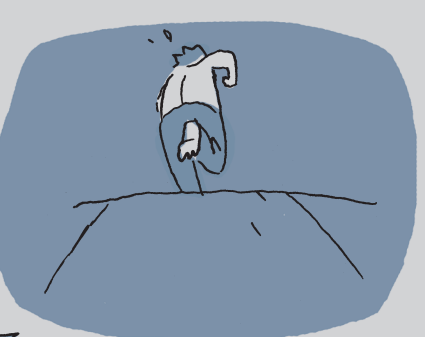
rennen...

springen...

vluchten...

zonder te stoppen...

